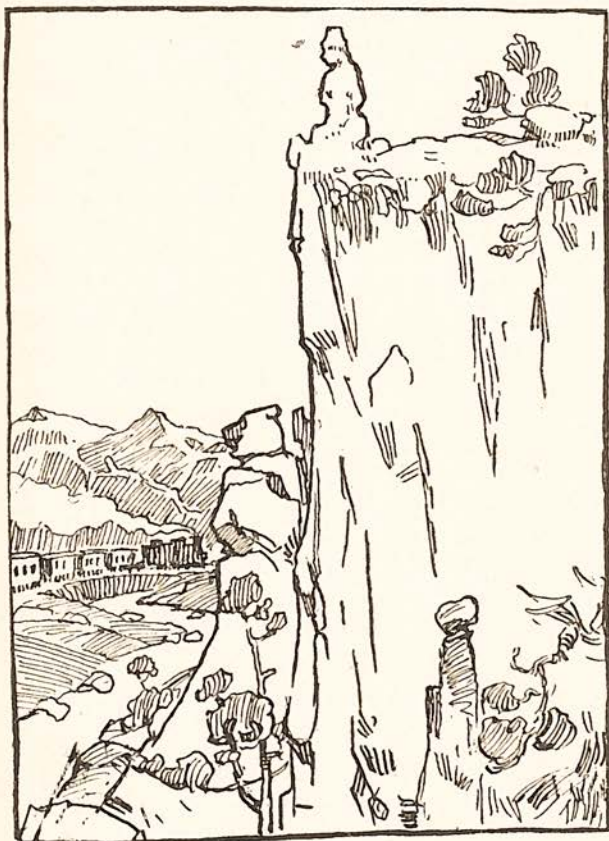

На слѣдния день съ веселби, пѣсни и гайди селото празнувало сватбата на Аглика съ Живко — левентъ момъкъ отъ сѣщото село.

Минали седмица, двѣ. Живко отишълъ на нивата да оре. Аглика — млада незѣста, тръгнала да му носи топълъ млинъ за обѣдъ. Срѣдъ полето изкочилъ турчинътъ, готовъ да я грабне и повлече...

Като плаха яребица гонена отъ ястребъ прѣхнала Аглика изъ полето.

Турчинътъ полетѣлъ подиръ нея и почнала луда гоненица. Пжтътъ къмъ селото ѝ билъ отрѣзанъ и тя, смазана отъ уплаха, ударила къмъ рѣката. Но не шешъли, случила се право надъ тая канара. А тя откъмъ полето не се забѣлѣзва и полела се въз-

вишава... Зинала прѣдъ Аглика пропасть, а отзадъ я настигалъ вече врагътъ ѝ — турчинътъ...

Врѣме за мислене и бавене нѣмала, прѣкръстила се и... хопъ отъ канарата, надолу съ главата...

А врагътъ ѝ — за чудо и приказъ — тѣй се и вкаменилъ горѣ, на ржба на скалата...